

Spm. nr. S 1939

Til justitsministeren (29/4 02) af:

Ole M. Nielsen (KRF):

»Vil ministeren oplyse, om der i forbindelse med overfaldet i Brønderslev natten til fredag den 26. april 2002 var tale om, at begivenheder i politikredsen eller et sammenfald af uheldige omstændigheder medførte, at politiet ikke kunne være tilstede på gerningsstedet efter overfaldet?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1938.

Svar (3/5 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Politimesteren i Hjørring om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 1813

Til justitsministeren (18/4 02) af:

Kamal Qureshi (SF):

»Vil ministeren redegøre for, om de danske myndigheder yder de religiøse mindretal i Danmark tilstrækkelig beskyttelse mod forfølgelse med den nuværende lovgivning?«

Svar (2/5 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

1. Efter bestemmelsen i straffelovens § 266 b, stk. 1, straffes den, der offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering. Bestemmelsen har en strafferamme på fængsel indtil 2 år.

Ved straffens udmåling skal det efter straffelovens § 266 b, stk. 2, betragtes som en skærpende omstændighed, at forholdet har karakter af propagandavirksomhed.

Straffelovens § 266 b fik som udgangspunkt sin nuværende formulering ved lov nr. 288 af 9. juni 1971. Lovændringen byggede på betænkning nr. 553/1969 om forbud mod racediskrimination og havde til formål at gøre det muligt for Danmark at ratificere FN's Racediskriminationskonvention. Bestemmelsen er efterfølgende ændret ved lov nr. 357 af 3. juni 1987, hvor ordene »seksuel orientering« blev indføjet i stk. 1, og ved lov nr. 309 af 17. maj 1995, hvor stk. 2 blev tilføjet.

2. Som det fremgår, yder bestemmelsen i straffelovens § 266 b et strafferetligt værn mod udtalelser og andre lignende handlinger, der truer, forhåner eller nedværdiger f.eks. en bestemt religiøs gruppe.

Bestemmelsen hviler således på det grundsynspunkt, at den enkelte som udgangspunkt skal have ret til at ytre sig frit samtidig med, at der af hensyn til andre – f.eks. religiøse mindretal mv. – bør gælde visse grænser for, hvilke ytringer man ansvarsfrit kan fremkomme med. Der kan i den forbindelse henvises til Højesterets dom refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 2000, side 2234, hvor Højesteret bl.a. udtalte:

»Gerningsindholdet i § 266 b skal fastlægges under hensyn til ytringsfriheden. Ytringsfriheden er grundlæggende for et demokratisk samfund, idet tolerance over for andres meninger er en nødvendig forudsætning for den frie debat. Ytringsfriheden skal imidlertid udøves med fornøden respekt for andre menneskerettigheder, herunder retten til beskyttelse mod trodiskriminerende forhånelser og nedværdigelse.«

3. På den anførte baggrund er det min opfattelse, at bestemmelsen i straffelovens § 266 b er udtryk for en velafbalanceret afvejning mellem på den ene side hensynet til ytringsfriheden og på den anden side hensynet til at beskytte bestemte religiøse grupper mv.

Jeg vil samtidig gerne tilføje, at en bekæmpelse af intolerance over for bestemte religiøse mindretal mv. ikke kun er et spørgsmål om lovgivning. Det er et lige så vigtigt led i denne indsats, at vi benytter os af oplysning, dialog og holdningsmæssig påvirkning.